

РЕШЕНИЕ

№ 5806

гр. София, 21.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 07.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **1490** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на Б. И. Т. против Предписание изх.№БРЗТЗЗ-837 (47)/16.01.2024 г. на директора на РИОСВ Б., с което е предписано да се премахне от границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“ обособения къмпинг с разположените и изградени обекти – каравани, навеси и спомагателни към тях – ВиК и ел. връзки и др., както и да премахне ажурната ограда, ограждаща поземлени имоти с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299 по КК на [населено място] ; да не се изграждат и монтират временни и други обекти, в това число и обслужващи такива, да не се разполагат каравани, кемпери, да не се навлиза и паркира с моторни превозни средства в поземлен имот с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място], както и в други собствени или ползвани имоти в границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“. Поставени са съответно срокове за изпълнение – 20 дни от получаване на настоящото писмо и до 22.08.2024 г.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв.К., който моли да се отмени обжалвания административен акт. В указания срок са представени писмени бележки.

Ответникът – Директора на РИОСВ Б., чрез процесуалния си представител, е излага аргументи за отхвърляне на жалбата, претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства в

тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 19.01.2023 г. е извършена планова проверка от РИОСВ Б. на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“. В поземлен имот с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място] е установено обособен къмпинг с разположени каравани, изградени навеси към тях и градина. Било установено и че между поземлен имот с идентификатор 67800.1.253 и поземлен имот с идентификатор 67800.1.299 е извършено ограждане с обща ажурна ограда. При извършената проверка бил съставен Констативен протокол №024296/ПД-15-61/19.09.2023 г.

В следствие било установено, че жалбоподателката е съобтвеник на поземлен имот с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място] и до нея било изпратено оспореното предписание.

В хода на съдебното производство жалбоподателят е представил Разрешение за строеж № 100/23.05.2003 г. за изграждане на ажурна ограда от бетонови колове и оградна мрежа с височина 2.00 м на поземлен имот №001253, издадено от главния архитект на [община].

При така установените факти, съдът счита следното от правна страна :

По делото съдът, не е установено кога оспореното предписание е връчено на жалбоподателя, поради което приема, че жалбата е подадена в срок. Следва да се има предвид, че в процесния акт не са посочени реда и срока да обжалването му, поради което е приложима хипотезата на чл. 140, ал. 1 от АПК, съгласно която когато в административния акт не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване се удължава на два месеца. Освен това жалбата е подадена от правен субект, което е адресат на издаден срещу него неблагоприятен акт, т. е. при наличие на правен интерес. Самият акт подлежи на оспорване, съгласно изричната разпоредба на чл. 80 от ЗЗТ. Поради изложеното жалбата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

П. е издадено от компетентен орган – директора на РИОСВ-Б., съобразно нормата на чл. 79, ал. 2 от ЗЗТ и е в предвидената от закона писмена форма. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Наличието на такива не се твърди и от жалбоподателя.

С него е дадено задължително предписание касаещо мярка за предотвратяване и отстраняване на вредни последици от допуснатото нарушение в защитена територия на основание чл. 79, ал. 2, т. 4 от ЗЗТ, на Б. Т., за това, че в поземлен имот 67800.1.253 по кадастралната карта на [населено място], включен в границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“ обособения къмпинг са разположени и изградени обекти – каравани, навеси и спомагателни към тях – ВиК и ел. връзки и др., както и да премахне ажурната ограда, ограждаща поземлени имоти с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299 по КК на [населено място] ; да не се изграждат и монтират временни и други обекти, в това число и обслужващи такива, да не се разполагат каравани, кемпери, да не се навлиза и паркира с моторни превозни средства в поземлен имот с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място], както и в други собствени или ползвани имоти в границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“. От доказателствата по делото – заповед № РД-536 от 30.09.2016 г.

на министъра на околната среда и водите, безспорно се установява, този имот попада в границите на защитена територия – природна забележителност по смисъла на чл. 5, ал. 3 и чл. 23, ал. 1 от ЗЗТ, както и че този имот е собственост на църковното настоятелство, съгласно записването в кадастралния регистър.

По делото не се спори и съгласно констативен протокол № 024296/П1-15-6/19.09.2023 г., на тази дата била извършена проверка от контролните от РИОСВ-Б., които установили, че действително в имота е установен обособен къмпинг и изградени обекти – каравани, навеси и спомагателни към тях – ВиК и ел. връзки и др., както и да премахне ажурната ограда, ограждаща поземлени имоти с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299 по КК на [населено място]. Прието е, че това е в противоречие с определения режим на защитената територия.

Съгласно чл. 11 от ЗЗТ собствениците и ползвателите на гори, земи и водни площи в защитените територии са длъжни да спазват режимите, установени по реда на този закон, със заповедта за обявяване на защитената територия и плана за управлението ѝ, а съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗЗТ ползването на обекти в защитените територии се извършват в съответствие с режима на дейностите, установен по реда на този закон, със заповедта за обявяване и с плана за управление на защитените територии, устройствените и технически планове и проекти. От своя страна чл. 24 от ЗЗТ забранява в природните забележителности осъществяването на дейности, които могат да нарушат тяхното естествено състояние или да намалят естетическата им стойност.

В чл. 79, ал. 2, т. 4 от ЗЗТ е предвидено, че директорите на регионалните органи на Министерството на околната среда и водите издават предписания за мерки за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от допуснати нарушения или увреждане и замърсяване на околната среда в защитените територии.

Основен спор между страните е дали следва именно адресата на акта да премахва наличните в имота обекти, както и законно изградената ограда. Оспорва се и начинът на описание на констатираните обекти в имота и се сочи, че това не позволява на адресата на акта да се защити спрямо него.

Защитените територии са предназначени за опазване на биологичното разнообразие в екосистемите и на естествените процеси, протичащи в тях, както и на характерни или забележителни обекти на неживата природа и пейзажи. Целта на Закона за защитените територии е опазването и съхраняването на защитените територии като национално и общочовешко богатство и достойние и като специална форма на опазване на родната природа, способстващи за развитието на културата и науката и за благополучието на обществото (чл. 2, ал. 1 ЗЗТ).

Неоснователни са сочените от жалбоподателя доводи, че в констативния протокол за извършената проверка не е установено точното местоположение на караваните и навесите изградени към тях. Протоколът за извършена проверка се явява официален документ, по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК във вр. чл. 144 АПК, ползващ се с материална доказателствена сила, който не е оспорен и по делото не са представени доказателства писмени и/или гласни, които да оборят установеното в него.

Що се касае до изградената ограда следва да се посочи, че действително за същата е издадено разрешение за строеж. Следва обаче да се посочи, че това разрешително е издадено преди актуализирането на площта на защитената територия със Заповед № РД-536 от 30.09.2016 г. на Министъра на околната среда и водите. Това значи, че доколкото изградената ограда може да нарушат естественото състояние на защитената територия или да намалят естетическата им стойност, същата подлежи на премахване.

С оглед изложеното, съдът счита че изложените аргументи срещу оспорената ПАМ са неоснователни, а същата като законосъобразна следва да бъде потвърдена.

С оглед изхода на делото ищецът ще следва да бъде осъден да заплати на ответника по делото направените по делото разноски. Следва да се определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева с оглед сложността на делото.

Воден от горното, Административен съд София - град, 37 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. И. Т. срещу Предписание изх.№БРЗТЗЗ-837 (47)/16.01.2024 г. на директора на РИОСВ Б., с което е предписано да се премахне от границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“ обособения къмпинг с разположените и изградени обекти – каравани, навеси и спомагателни към тях – ВиК и ел. връзки и др., както и да премахне ажурната ограда, ограждаща поземлени имоти с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299 по КК на [населено място] ; да не се изграждат и монтират временни и други обекти, в това число и обслужващи такива, да не се разполагат каравани, кемпери, да не се навлиза и паркира с моторни превозни средства в поземлен имот с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място], както и в други собствени или ползвани имоти в границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“. Поставени са съответно срокове за изпълнение – 20 дни от получаване на настоящото писмо и до 22.08.2024 г..

ОСЪЖДА Б. И. Т. да заплати на Директора на РИОСВ Б., направените по делото разноски в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: